

10 коп.

Кость Михеїв ВІЧНА СТРИЖКА

Кость МИХЕІВ

ВІЧНА СТРИЖКА

Гумор та сатира

ІЛЮСТРАЦІЇ В. ШИРЯЄВА

Відсканував
Олександр
ЯНОВСЬКИЙ,
опрацював
Олег ЛЕСЬКІВ

peres-ua.

peres-ua.

ВИДАВНИЦТВО «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА», КИЇВ

1979

Хай сміх веселий не стиха,
На все облудне йде в похід!..

Люблю я щире «Ха-ха-ха!..»
І ненавиджу — «хі-хі-хі!»

ВІДВЕРТО
КАЖУЧИ

МОРСЬКА ТЕРМІНОЛОГІЯ

— Морський порядок! — говорив
Завмаг Матвій Заброта.
І люди знали, що ховав
Матвій кінці у воду.

— «Полундра» — ахнув якийсь він.—
Збирається негода!..
І люди знали: ревізор
Приїхав до Заброти.

Було там, кажуть, усього:
І недостача,
І лишки...

А потім — суд...

— І що ж Матвій?

— Пішов на дно «братішка»...

ОТАКА РАХУБА!..

...В догадках губиться Микола:
Ще б пак! Новий сьогодні зав
Зустрів його у коридорі,
Потиснув руку і сказав:

— Вітаю щиро вас, шановний!
Ну, як здоров'я? Як сім'я?
Чи все гаразд у вас по службі?
До речі, дуже прошу я:
Без церемоній в кабінет мій
Заходьте, друже, повсякчас,
Разом, що треба, обмізкуєм,
Радий прийняти буду вас!..

В догадках губиться сірома:
Новенький — хитрий чи дивак?
Чого він патокою маже
І в ноги стелиться отак?..
І геть Микола спокій втратив:
Ой, ой, недарма все це, ні!
Йй-богу, на мою посаду
Котрогось хоче взяти з рідні...
І так задумався сердега,
Що й пообідати забув:
Чого ж він, зав новий той, хоче?..

...А зав порядним просто був.

ДОПОМОГА

Щодня від двору і до двору
Ганяє «Волгу» голова
І так колгоспникам говорить:
— Напруга в полі — як в жнива!
Отож кінчайте пити-їсти,
Скоріше впоруйте грядки
Та допоможем шефам з міста
Зібрати в полі буряки!..

ПРО ГІБРИДНУ Й РЯДОВУ

Голова казав:
— Я сам
Аж ніяк не проти...
Ну... та як же її там? —
Клубної роботи!
Ми й приміщення звели —
Подивитись любо!..
Тут хтось двері відхилив:
— Нам би ключ від клубу,
Кукурудзу привезли, —
Щойно оце з току,
Так завгосп велів звалить
В клуб, щоб без мороки...

Аж підскочив голова,
Грізно зсунув брови:
— Що це, — каже, — за слова?
Що це за розмови? —

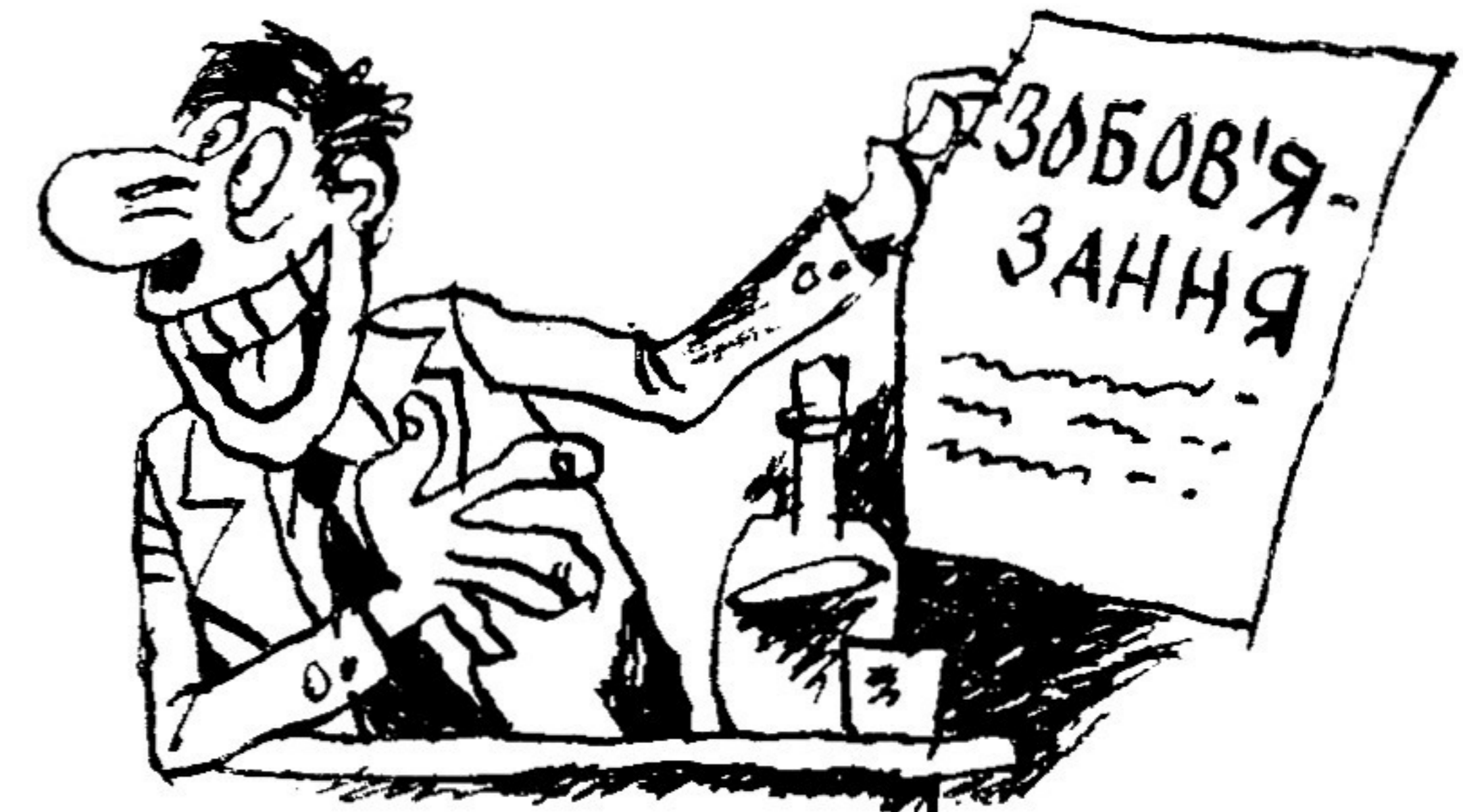

Кукурудзу? Рядову?
В клуб? Як вам не стидно!
Там же з осені у нас
Зсипано гібридну!..

ВІДВЕРТО КАЖУЧИ

— Скрізь тільки й чуєш: БАМ та БАМ,—
Зітха при всіх Пилип Загреба,—
А що той БАМ?
Скажу я вам:
Там також працювати треба!..

Я І МИ

За трибуну першим став —
Соловейком щебетав:
— Запевняю!
Обіцяю!..
Не шкодую я часу!..
Я зроблю!
Організую!
Особистий вклад внесу!..

В кінці року звітував —
Зовсім іншої співав:
— Ми відстали!
Недобрали!
Недовиконали ми!..
Не зробили!
Перегнули!
Розбазарили корми!..

Отакі, бач, Я і МИ!..

ЕКСПРОМТ

Кричить:

— Ні, ні, не буду виступати!..

Та завше незадовго до кінця:

— Я вирішив експромтом вам сказати,—
Почне з потертого читати папірця...

ПРИГАДАЙ!

Коли тебе не слухає ніхто,

Не зайве мудрість древніх пригадати:

Багато й плутано говорить тільки той,

Кому нема чого сказати.

«ЗАХИСНИК» ПРИРОДИ

— Лісів стає все менше з кожним днем!

Щоб нагадати про це людському роду,

На кожнім стовбурі я б випалив вогнем:

«О люди, бережіть природу!..».

ГНУЧКИЙ

- Ой, мабуть, далеко піде Інженер Смерека!..
- Певно, має гнучкість думки?
- Гнучкість поперека!..

ЗАЙВИЙ
КЛОПІТ

ВАГОМА ПРИЧИНА

— Я проти премії Петру,—
Якось у місцевкомі
Сказав Петрів найближчий друг,—
Давно усім відомо:
Не вміє дати лад грошам!
Зарплати з нього досить...
— Що, пропиває? — хтось пита.
— Додому всі відносить!

ЗАЙВИЙ КЛОПІТ

Молодик Гаврило Хам
Десь лизнув сивухи
І — пішов!
І — покотив! —
Просто в'януть вуха.
Йде він, спотикається
І всмак матюкається...

— Тіпун тобі на язык! —
Бабуся заохала.—
Молоко ще на губах
Досі не обсохло,
А воно!..

Жінки з дітьми
До паркану туляться.
Лихослову ж хоч би що —
Замала і вулиця!..

Раптом Хамові навстріч
Йде Антон Синиця —
Гиревик, силач, борець,
Любо подивиться!

Стали серед вулиці.
Хам від ляку шулиться,
Кулаки ховає,
Гика винувато,

Нишком прикидає,
Куди утікати...

Але що це?
На Гаврила
Антон покосився
І дорогою йому
Раптом поступився...

І полегшено зітхнув
Телепень Гаврило:
— Ти, старий, у дошку свій,
Т-таку т-твою в рило!..
Давай чмокну...

* * *

Молодик
Хай іде проспиться,
Ми ж докинем кілька слів
Силачу Синиці.
Ви, шановний, влаєте,
Що отак на краще:
Не чіпаймо,
Обійдім,
Що нам те ледащо!
Зайвий клопіт!
Зачепи —
Буде грому й гаму!..

А байдужість така —
Перший спільник Хама!..

КУЧЕРІ РУСЯВІ

— Пострижіть! — юнак гукає
Перукарці Клаві.
Та між пальців пропускає
Кучері русяві:
— Пожалів би чуба, сину.
— Що ви! Задніх пасти? —
Я ж не можу на чуприну
Парика нап'ясти.

ОКАЗІЯ

Геть без голосу сьогодні
Наш соліст Іона:
Якийсь телепень одрізав
Шнур од мікрофона!

У ЛІКАРЯ

— Різних термінів медичних
Я вже чув доволі.
Скажіть просто, що у мене?..
— Просто — алкоголік.
— А тепер мені те саме
Вшкварте по-латині:
Маю ж якось я сказати
Це своїй дружині!..

НА ПІКНІК

На прогулянку недільну
Виїжджають друзі:
Відпочить,
Потолочити
Різнотрав'я в лузі...
Всі нового «Запорожця»
Обступили радо,
Галасують, водієві
Всі дають поради:

— Оту торбу з інструментом
Забери, будь ласка:
Ми туди коньяк поставим...
— Викинь геть «запаску» —
Туди стане ящик «Екстри»,—
Мінвода «Куяльник»...
— Забери також домкрата
І отой паяльник...
— Що, нема вже куди ставить?..
Тут водій говорить:
— Буде місце!
Ось я зараз
Викину мотора!..

ВІЧНА СТРИЖКА

Біля входу в перукарню
Напис лаконічний:
«Наша стрижка гарна й модна,
А до всього — вічна!»
— А чому, даруйте, вічна? —
Хтось не стримав подив.
— Жоден, хто у нас постригся,
Вдруге не приходив!

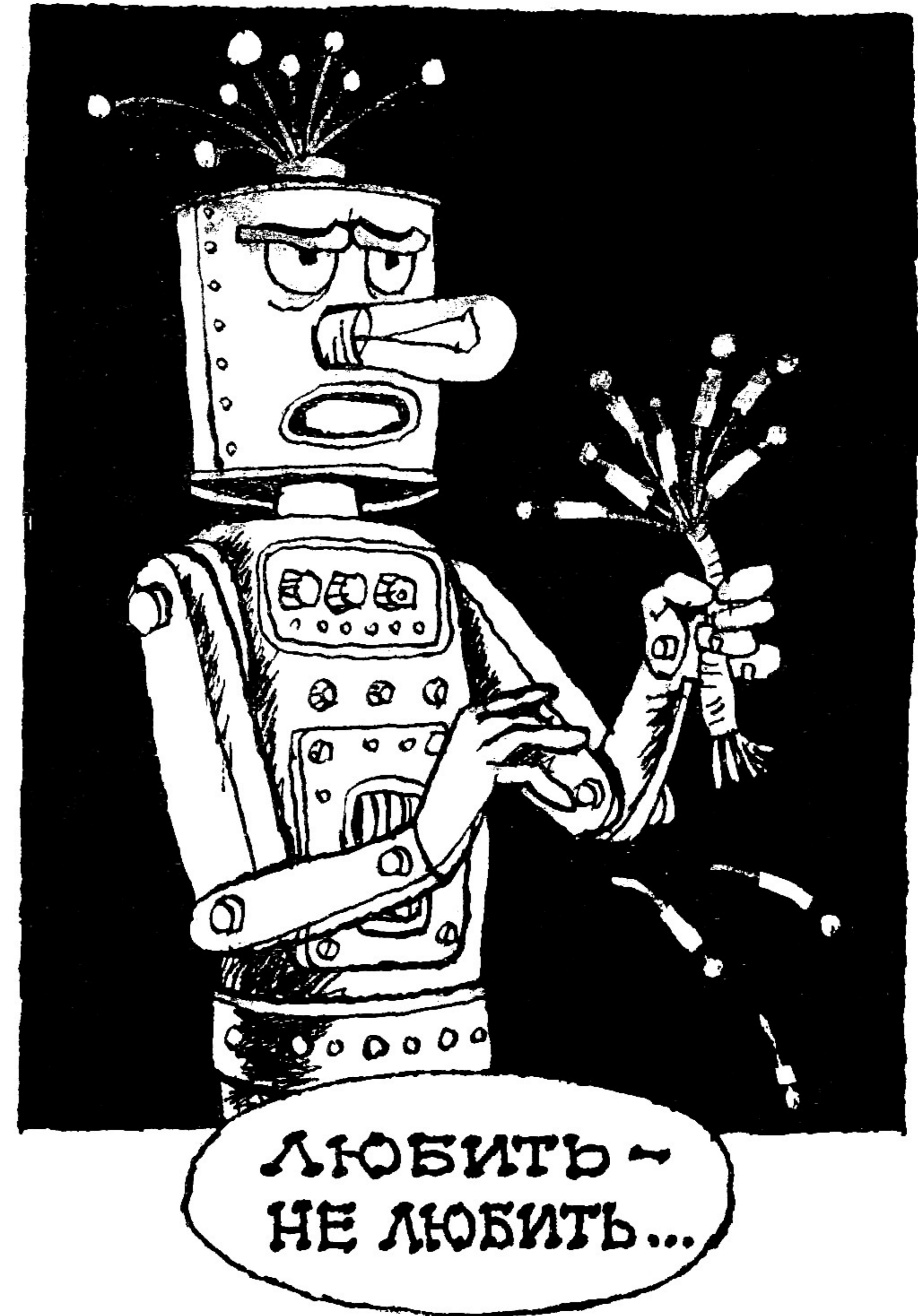
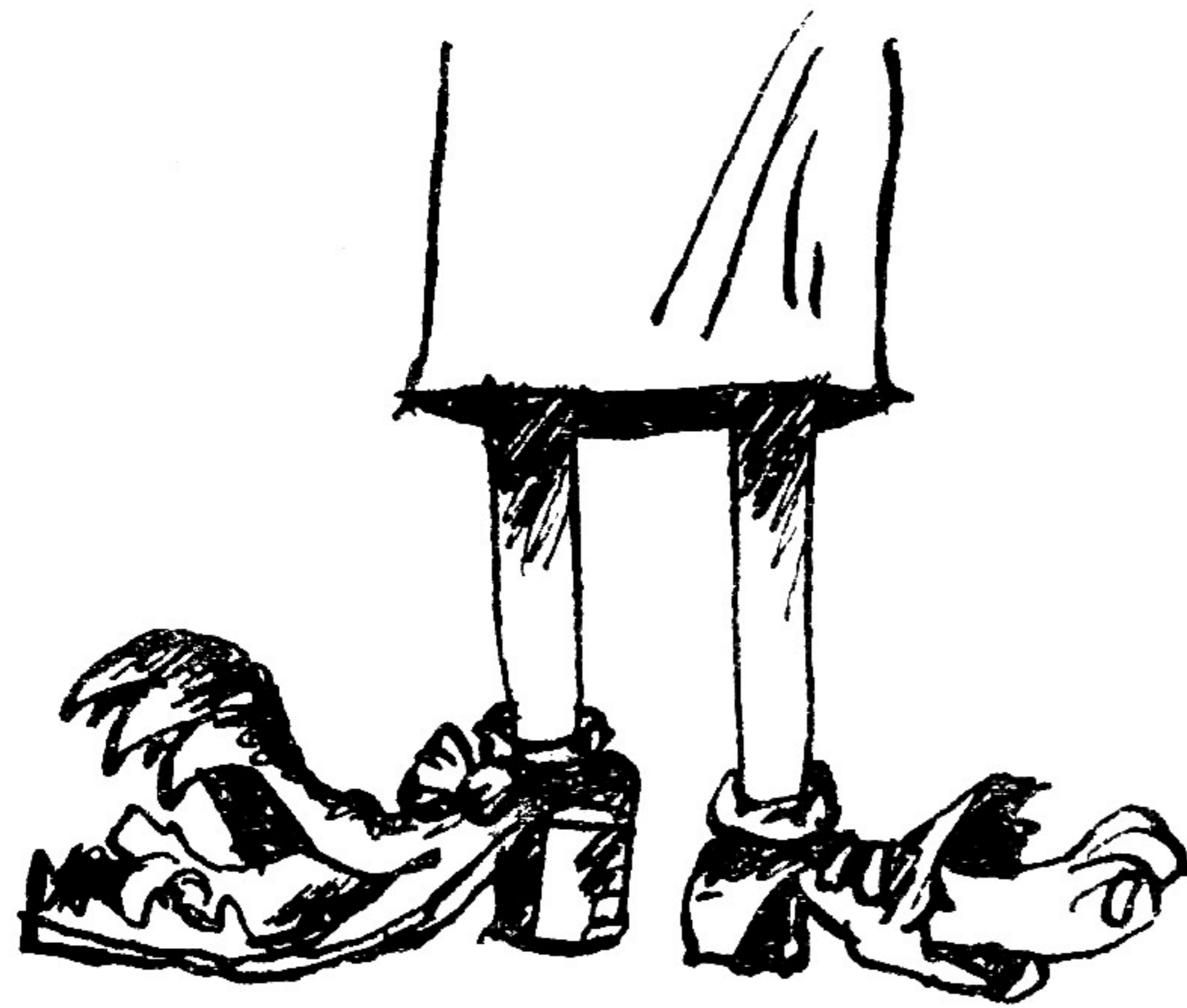
У РЕСТОРАНІ

Зупиня офіціанта
Відвідувач Дьома:
— І чого я не заглянув
До вас тиждень тому!..
— Ви в захопленні, я бачу,
Від нашої їжі?..
— Ні. Гадаю, що ці страви
Тоді були свіжі!..

УНІВЕРСАЛЬНИЙ ЗАСІБ

Молодиця чобітки
Приміря на ногу,
Продавщиця — тут як тут:
Радить що й до чого.
— В лівий влазять дві ноги,—
Каже молодиця.
— Та потрапите під дощ —
Він вам і збіжиться!..
— Але правий затісний,
Отакі напасті!..
— Та потрапите під дощ —
Він вам і роздасться...

НЕНЬЧИНА ПОРАДА

Зібралась юна Зося заміж
(Нема, звичайно, тут гріха)
І привела вона до мами
Свого Фанфана-жениха.
А мама:
— Що ж, до того йдеться.
Однак сама, дивись, простеж:
Нехай він перше пострижеться,
Щоб бачила, за кого йдеш!..

РЕЗОН

— Чом ти, Грицю, Стешку
Не повів до загсу?
— Не люблю дівчат я,
Котрі носять «максі».

— А чого відмовив
Ти чорнявці Ніні?
— Ніби ти не бачив
Її куцу «міні»!..

— Все це так, звичайно,
Та одначе, Грицю,
Що ж ти вибираєш:
Жінку чи спідницю?..

МАШИНА БЕЗСИЛА

Жарт

Оператор помічницю
Поглядом голубить,
І в ЕОМ програму вводить:
«Любить чи не любить?»
За якусь тобі хвилину
Самописець строчить:
— Відповісти на це може
Лиш серце дівоче!..

НЕ ЗІЙШЛИСЬ ХАРАКТЕРАМИ

Присягався Опанас
Галі під вербою:
— Смерть одна розлучить нас,
Серденько, з тобою!
Покохай мене, лишень,
Не зважай ні на що.
Знаю, чуєш день у день:
Опанас — ледащо!
Працювати я не звик,
Правду кажуть люди,
Однак добрий чоловік
З мене, Галю, буде!
Сили в мене — ого-го!
Обніму — зомлієш!
Я до серденька твого
Ключ знайти зумію.
А мені трудитись — ох! —
Ну, яка ж потреба!
Заробітку на п'яťох
Вистачить у тебе.
Заспівати ж чи заграť
Пісню, яка в моді,—
Це я враз. А працювать —
От не звик та й годі!..

Каже Галя:
— В добрий час!
Не мели дурниці.
Та було б кохання в нас,
Інше все — дрібниці:
Я із тебе виб'ю лінь,
Вір моему слову!

Отож сватайсь і покинь
Всі оті розмови...

В ніч від Галі Опанас
Брів непевним кроком:
— Д-да... Не склеїлось у нас,
От біда, морока!..
Що вже дівчина — краса,
І талант, і вдача,
Та — характер ні к бісам,
Не зійтись нам, бачу!..

peres-ua.

peres-ua.

ВИПАДОК НА КУРОРТІ

Бідкається щиро
Колобок Данило:
— Утекла знайома —
Сліду не лишила.

Вчора лиш кохати
Поклялась до гробу.
І — втекла-чкурнула,
Бий її хвороба!..

— Ну, та що ти вдієш,—
Збоку хтось докинув.—
Все-таки — знайома,
Це вам не дружина!..

А Данило:
— Як же
Я вернусь додому —
Разом з «Жигулями»
Щезла та знайома!..

СПІЛЬНИМИ
ЗУСИЛЛЯМИ

МЕТАМОРФОЗА

Шепотів колись ніжно
На вушко:
— Ще співай, не стихай,
Щебетушко!..
А тепер лиш вряди-годи
Зронить:
— Н-н-ну! Не каркай під руку,
Вороно!..

ТРЕБА Ж ЗНАТЬ!

— Глянь, бешкетник жінку б'є,
Заступився б, сину!..
— А ви певні, що вона
Не його дружина?..

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ...

...Ой, на горе собі
У той пам'ятний день
Петя бовкнув під ніс:
«І шумить, і гуде...»

Мама татка гука:
— Та ти чуєш, Віталь?
В нього ж слух!
В нього ж хист! —
Купим сину рояль!..

Тато мамі сказав:
— Почекаймо, лишень,
Добре й так він шумить
І гуде цілий день!..

Мама тата давай
Вже крізь сльози корить:
— Та ти синів талант
Ладен в землю зарить!
Чи ж забув, що у нас він,
Як палець один!
Ти скажи мені: син він тобі,
Чи не син?..

Тато:
— Син чи не син —
Добре знаєш сама,

А на цей.., на рояль
В мене грошей нема!..

Сперечались-гули...
Але скоро, на жаль,
З магазину таки
Привезли той рояль.
І пішло:
Мама зранку вже
Петю шука —
Через музику ту
Хлопець з дому тіка.
Мама в'яже його
До стільця рушником,
Та по клавішах люто
Він б'є кулаком.
Руки в Петі давно
До обценьків сверблять,
А він мусить шукати,
Де «сі», а де «ля».
А те гемонське «ля»,
Хоч ти що, не іде,
І наш Петя весь день
І шумить, і гуде...

Я дружині про все
Розповів: а вона:
— На батьків тут, звичайно,
Лягає вина,
Бо ж вони, де й немає,
Знаходять той хист...
І за мить:
— А ти знаєш,
Наш Коля — артист!

Як він ложкою вибив
Гавот об казан!..
Чи не взяти б йому
Електричний орган?..

«МЕЛОМАНИ»

— В сім'ї у нас повнісінька гармонія:
Щовечора, по щирості скажу:
Моя дружина йде до філармонії,
А я в кафе «Мелодія» біжу...

ТАКТИЧНИЙ ХІД

Купляє квіти для дружини,
Як тільки з друзями хильне:
— Хай, — каже, — нюхає жоржини,
А не обнюхує мене!..

МУЗИЧНИЙ МОМЕНТ

Як сусід свою дружину
Любить і шанує!
Вона «Гриця» заспіває —
Він акомпанує...
А це десь, мабуть, із місяць
Тихо — просто диво!
Ми сусідці нагадали:
— Щось не чути співу...
А вона:
— Дуєту, — каже, —
Більше не існує!
Той маестро уже іншій
Десь акомпанує!..

СИЛЬНА СТАТЬ

Розмовляють два друзки:
— Завше, як відомо,
Достобіса іще є
Клопотів удома:
Навари і прибери,
Йди до магазину,
Своєчасно в дитсадок
Відведи дитину!
На роботу не спізнись! —
Діла того, діла!..

— Мабуть, жінці отаке
Тільки і під силу!..

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Тільки чарочку хильне
Саливон Болячка,
Так відразу й почина
Про синів балачку,
І годину й дві гуде,
Як в порожню бочку:
— П'ять синів,
Як п'ять орлів!
Рідних п'ять синочків!
Кожен — в мене!
Кров моя!
Мої голуб'ята!
Я їх в білий світ пустив,
Я їм рідний тато!
Не якийсь там пустоцвіт,
А в соку мужчина...

— Ну, дітей пустити в світ —
Мало, — хтось докинув. —
Треба виховати їх!..
— Знаю!
Неодмінно
Я і п'ять моїх дружин
Виростимо зміну!..

РЕШТА

Із сльозами дорікає
Чоловіку Ната:
— Схаменися! Знову маєм
Решту від зарплати!..
— Заспокойся, люба Ната,
Не лай свого Кліма:
То ж тримаєш ти зарплату,
Решту — пропили ми!..

АКСЕЛЕРАЦІЯ

Баба — внуку:
...— Впала
Та стріла в долину,
І взяв син найменший
Жабу за дружину...

Внук зітхає:
— Бабо,
Не заходь далеко!
Ти б ще розказала
Казку про лелеку!..

ШЛЯХИ
ДО МЕТИ

ВЕЧІРНЯ РОЗМОВА

Із записника молодого поета

...Під вербою двоє: я й Марія.
Місяць в срібні хмари порина.
Що за вечір! Тихий вечір-мрія!..
Я кажу Марії:
— ?
А вона:
— !?
...Аж пішла луна!..

ЗНАЙОМОМУ КРИТИКУ

Не дійшло до серця
Твоє гнівне слово;
І жак навиворіт
Бачимо ми знову!..

КРИТИК — ПОЕТОВІ

— Життя берить, мій друже, без прикрас.
Яка палітра! Зір у фарбах тоне!
А в віршах — сірість. Звідки це у вас?..
Не знав той критик, що поет — дальтоник...

ЛИШИВ СЛІД

Писав він на замовлення халтуру
І тим пишався, гоголем ходив.
Хотів лишити слід в літературі,
А виявилось — тільки наслідив...

ЯКЩО ВЖЕ ЗАМІЖ ТРЕБА ЙТИ...

Стратон Завіса, режисер,
Повчав артиста молодого:
— Ви Возний нині! І тепер
Вам бравий вигляд ні до чого!
Що вам нема і двадцяти —
Забудьте, друже. Ви — на сцені!
Шляхи артиста до мети —
У перевтіленні! В натхненні!..

Зітхав юнак: не та мета!
Запал юнацький щирий стримав.
А поряд з ним Стратон кречав:
Готовий Возний вже — без гриму.
Йому б на пенсію пора,
А він, розчулившись до краю,
Сказав:
— Я гратиму Петра,
Цю роль я сорок років граю...

Прем'єра йшла, весь зал притих,
Та раптом вигукнув хтось палко:
— Якщо вже заміж треба йти,
То йди за Возного, Наталко!..

КОПІУСТИ

...Скільки їх?
До біса з лишком!
Чуєш в місті і в селі:
— Налітай! За двадцять — Шишкін!..
Тридцять — Суриков на склі!..
— Є «Останній день Помпеї» —
Сходить з рук за «Страшний суд»...
— Що, бабуся? Вам Матфея?
Добре, завтра принесу!..

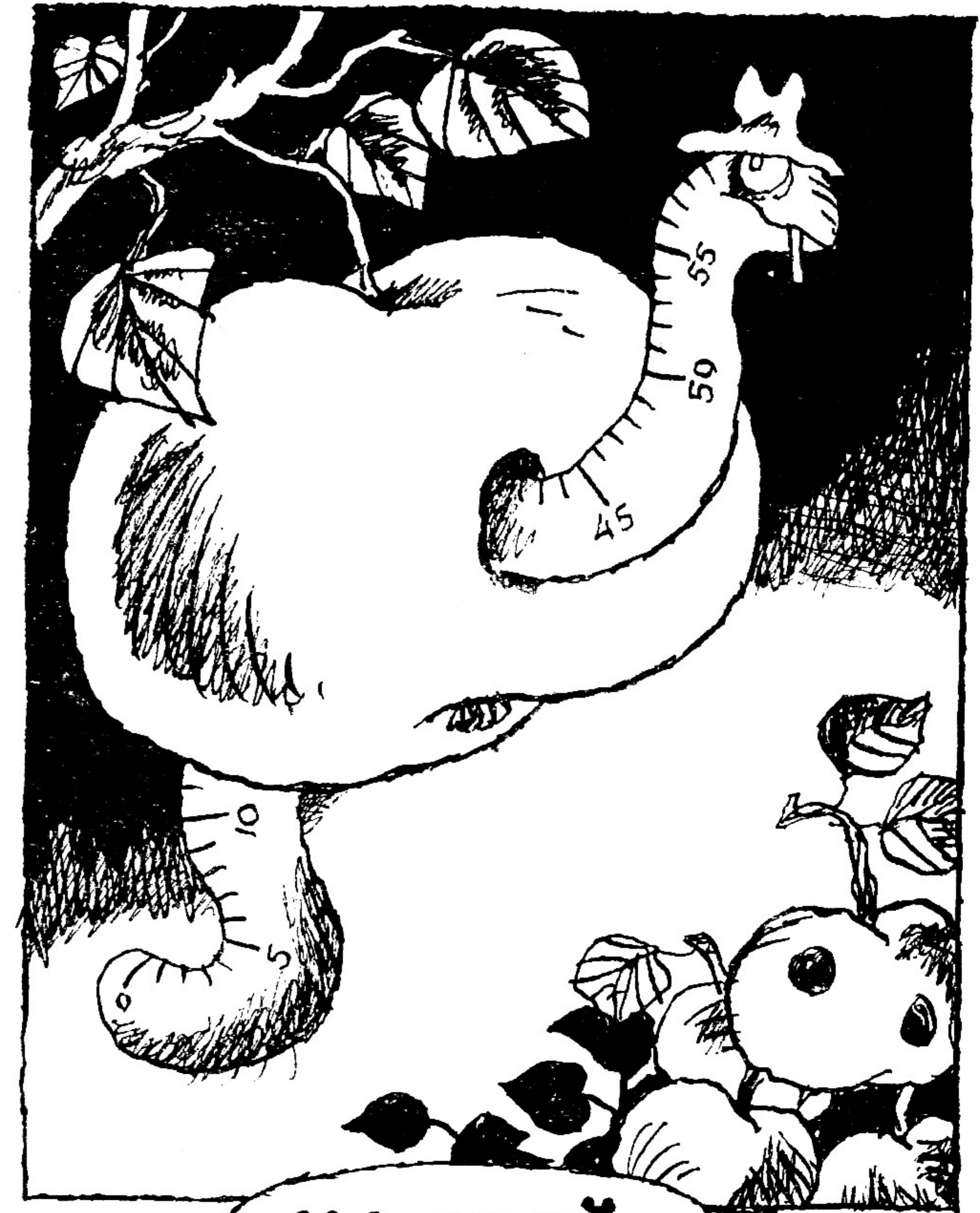
Копіюють,
Нівелюють
На свій розсуд, на свій смак...

Шишкін тут сказав би так:
— За подібну мазанину,
Що оце ти продавав,
Я б на тебе, сучий сину,
Всіх ведмедів нацькував!..

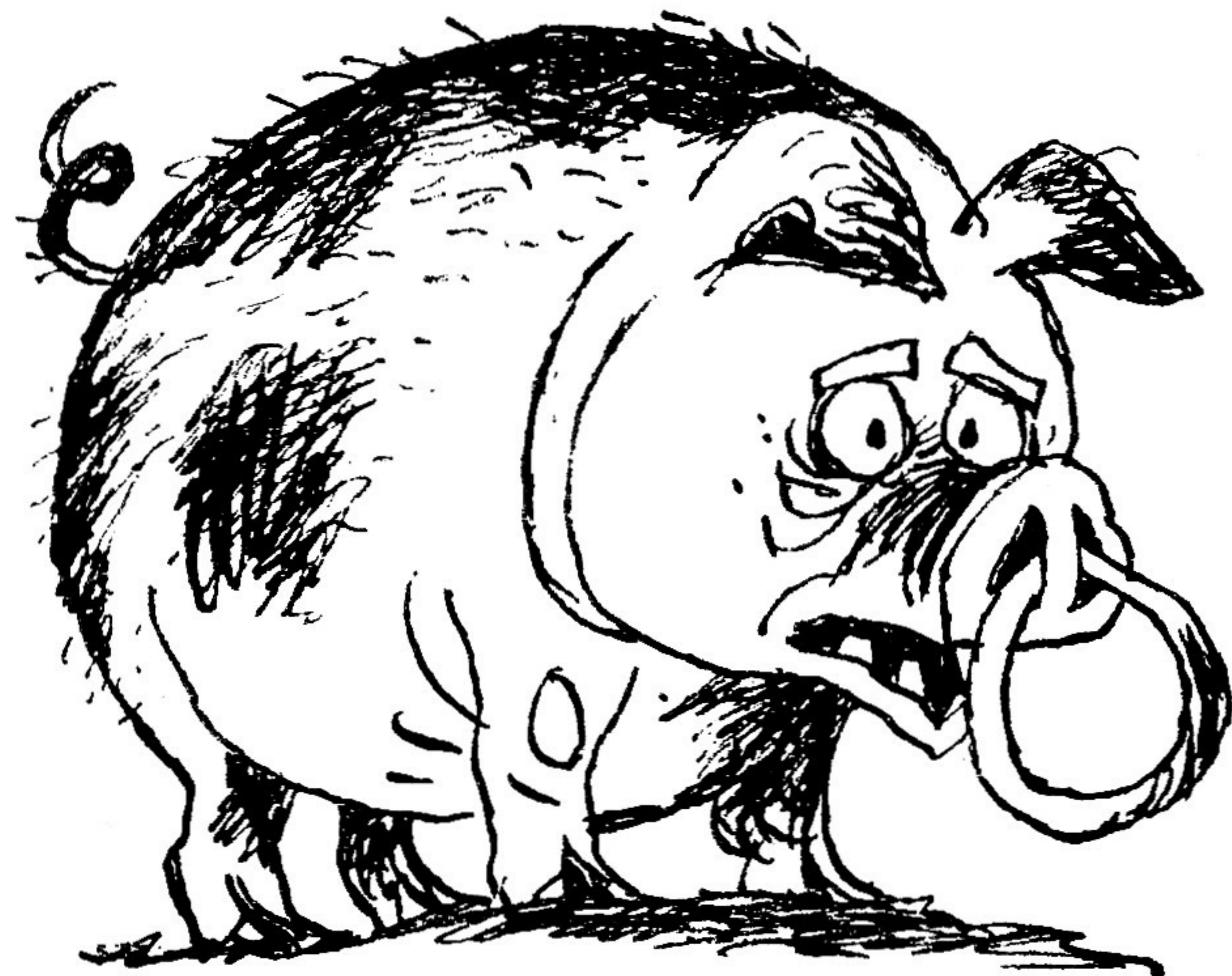
ПРИСВЯТА

Чоловік — письменник —
Каже жінці:
— Ната,
На останній книжці —
То тобі присвята!..

Ната посмінулась:
— Любий ти мій Васю,
Присвятив би краще
Ту, що в ошадкасі!..

НА СВІЙ
АРШИН

ОБРУЧКА

Свиня у пса Бровка питає:
— Чи до лица обручку маю?..
В калюжі підвелась,
Причмокнула
І писком повела,
А там, на писку,— дивина та й годі! —
Із дроту мідного кільце!..

І пес Бровка сказав на це:
— Обручка хоч куди! —
Не ритимеш в городі!..

ГОЛОВНЕ — ВЧАСНО!

Початкуючому лакузі

Коли спіткнувсь на слові зав. Ведмідь
І тягне: «М-м-м...», нагоди не втрачайте,
Негайно ж діловито підкажіть:
— Ах, «М-м-м»!.. Вам меду, вибачайте?..

Є НАДІЯ!

Байка-жарт

Рак старий гука малечі:
— Всі задкуйте в нірки,
Під каміння, в мул ховайтесь,
Лізьте в кожну дірку,
Бо над нами браконьєрська
Раколовка висне!..
— Може, прийде рибінспектор?
— Я тоді вам свисну!..

перес-иа.

перес-иа.

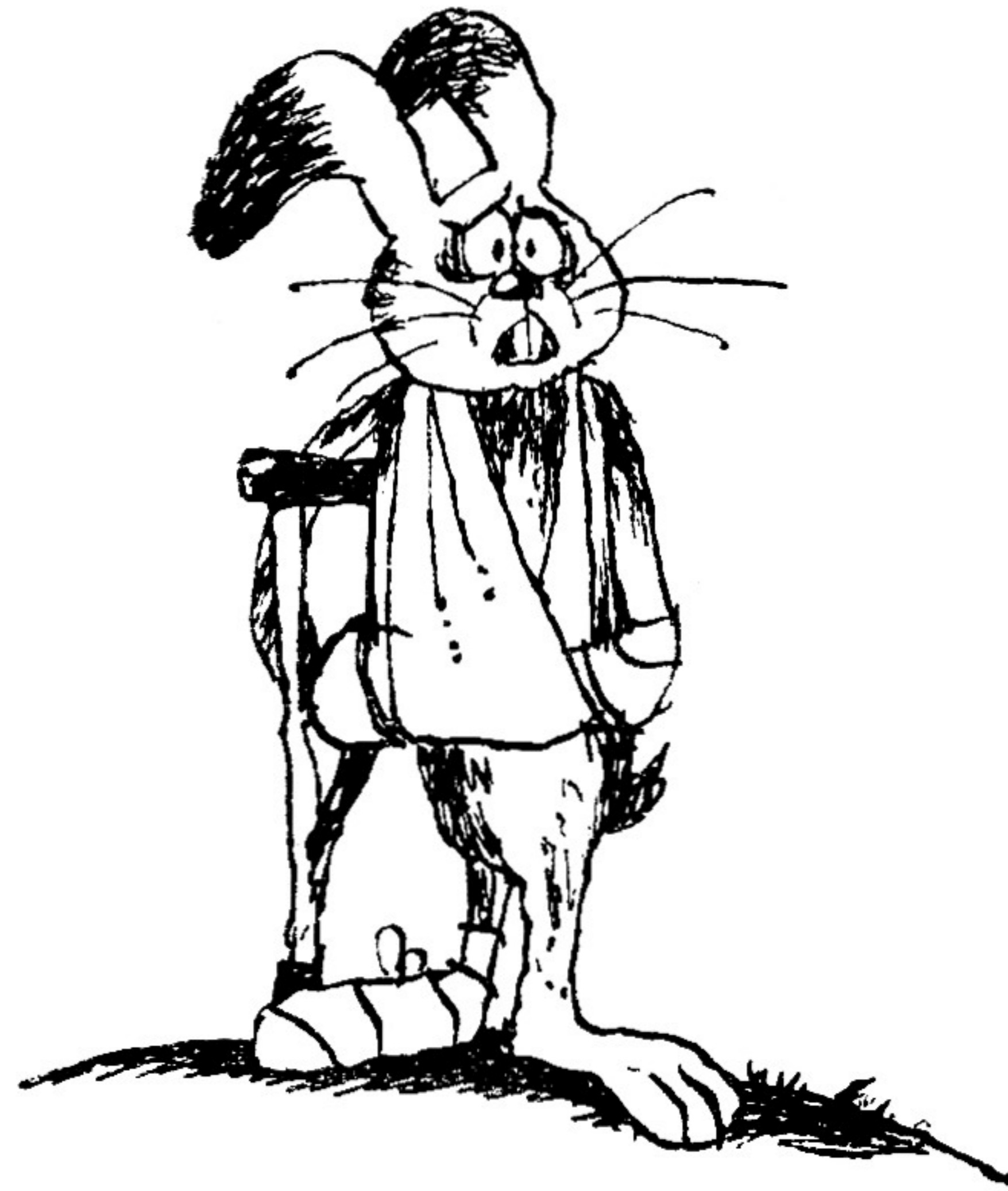
ЯК У ВОРОНИ СИР ЗАБРАЛИ

Б а й к а

Зібралася Ворона сиром поживиться,
Усілась зручно на гіллі,
Аж тут — бабах! — дублетом із рушниці!
І вже Ворона на землі...
До неї — Трое

Підбігають скоро:
Носи,
Як верхній колір
Світлофора!..
— За віщо ж ви мене? —
Закаркала небога.—
Ні м'яса на мені,
Ні пуху —
Анічого!..
— Кому твоє філе потрібне,—
Недобита!
А сир згодиться —
Закусити!..

ПОДЯКА

— Де ти хребтину, Зайче, зламав?
Упав, а чи вдарився дуже?
— Вовк після зборів обняв і сказав:
«Спасибі за критику, друже!..»

НА СВІЙ АРШИН

Слона якось Заєць зустрів:
— Оце богатир! — дивувався.—
Йому б іще ноги мої —
То й Вовка б, мабуть, не злякався!..

СТАРІСТЬ ЗОЗУЛІ

Зозуля скаржилась:
— Не носять крила й ноги,
Старію, а ніякої підмоги...

— А діти?
Чом вони не допоможуть? —
Питає Грак.—
А чи забули, може?..

— Та я б і через суд
Про себе нагадала,
Якби ж хоч одного
В обличчя знала!..

ТУРБОТА ЧЕРВ'ЯКА

Достигли яблука. Тепер одна турбота:
Із головою вгризтися в роботу!..

ЙОГО НАПРЯМОК

— Вперед!.. Вперед!.. Нам вороття немає!..—
Задкуючи до нірки, Рак гукає.

СХАМЕНУВСЯ

Ведмідь на пасіку забрів,
Поласувати медом захотів.
Та вчасно схаменувсь:
Йому на думку спало,
Що бджоли — то не тільки мед,
А й жало!..

ЩО РОБИТИ
ДЖОННІ?..

ЩО РОБИТИ ДЖОННІ?..

За матеріалами зарубіжної преси.

Віднедавна Джонні
Сон і спокій втратив,
Ув'язнили Джонні,
Кинули за ґрати.
Оббрехали Джонні
(Сором вам, панове!),
Що пограбував він
Касу позичкову.
Що робити Джонні? —
Влипнув безневинно.
Гірко плаче Пессі,
Вірная дружина,
Крихітки маленькі
Айріс і Агата
Плачуть теж неvtішно,
Кличуть свого тата.

Не до сміху й Джонні.
Тільки що ти вдієш?
Вже й на суд, що буде,
Втратив він надію,
Бо не зможе Джонні
Мати адвоката,
Хоч контор у місті
Є тепер до ката!
Хай би й захистив хто —
Він собі не ворог.
Та була вже Пессі
В багатьох конторах.
Там ділки на Пессі
Позирали ласо:
— Ні, не грабував він
Позичкову касу?
Ну, то й захищати
Його не цікаво!..

Тож знайди-но спробуй
На таких управу!..

І дружині Пессі
Мовив Джонні:
— Годі!
Захист у нас має
Багатій та злодій,
Бо у них є гроші,
Є чим заплатити...

Оббрехали Джонні,
Що ж йому робити?..

ІХ МИСТЕЦТВО

Скульптура: на підставках із металу
Безформна маса — і слизька й байдужа...
«Автопортрет» — заглянув хтось в каталог.
І всі погодились:
— Звичайно! Схожий дуже!..

ТОРГ

В зоопарк приходить
Сер якийсь багатий:
— Я б хотів для сина
Зоопарк придбати!..
І на стіл недбало
Гроші він жбурляє...

Власник зоопарку
Усмішку ховає:
— Ні, це неможливо.
Вихід є єдиний:
Я для зоопарку
Радо взяв би сина!..

З М І С Т

ВІДВЕРТО КАЖУЧИ

Морська термінологія	6
Отака рахуба!..	7
Допомога	8
Про гібридну й рядову	8
Відверто кажучи	10
Я і ми	11
Експромт	13
Пригадай!	13
«Захисник» природи	13
Гнучкий	14

ЗАЙВИЙ КЛОПІТ

Вагома причина	16
Зайвий клопіт	17
Кучері русяві	20
Оказія	20
У лікаря	21
На пікнік	22
Вічна стрижка	24
У ресторані	24
Універсальний засіб	26

ЛЮБИТЬ — НЕ ЛЮБИТЬ...

Неньчина порада	28
Резон	29
Машина безсила	29
Не зійшлись характерами	30
Випадок на курорті	32

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Метаморфоза	34
Треба ж знати!	34
І шумить, і гуде...	35
«Меломани»	37
Тактичний хід	38
Музичний момент	38
Сильна стаття	39
Спільними зусиллями	41

Решта	42
Акселерація	42

ШЛЯХИ ДО МЕТИ

Вечірня розмова	44
Знайомому критику	45
Критик — поетові	45
Лишив слід	45
Якщо вже заміж треба йти...	46
Копіювати	47
Присвята	48

НА СВІЙ АРШИН

Обручка	50
Головне — вчасно!	51
Є надія!	51
Як у ворони сир забрали	52
Подяка	54
На свій аршин	54
Старість зозулі	55
Турбота черв'яка	55
Його напрямом	55
Схаменувся	56

ЩО РОБИТИ ДЖОННІ?..

Що робити Джонні?..	58
Іх мистецтво	60
Торг	61

БИБЛИОТЕКА «ПЕРЦА» № 232

Константин Егорович Михеев

ВЕЧНАЯ СТРИЖКА
(На украинском языке).

Издательство «Радянська Україна»

Иллюстрации В. Ширяева.

Редактор **І. Немирович.**

Здано до набору 22. 02. 79. Підписано до друку 06. 04. 79.
БФ 11499. Формат видання 70×108/32. Високий друк.
Умовн. друк. арк. 2,8. Обл. вид. арк. 2,28. Тираж 95000. Зам. 01029.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська
Україна», Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.